

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 21. 05. 2020 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Жирков О. Г. – студент 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Мицко І. І. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 **політико-правові та соціально-економічні виміри** : матеріали всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 3 червня 2020 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2020. 143 с.

УДК 321(477)(063)

Петрук Ю. В.

студентка 1 курсу спеціальності «Політологія»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

Міжнародний тероризм як глобальна проблема сучасності

Люди турбуються світовими проблемами, які виникають у різних сферах суспільства. Наприклад, радикальні питання внутрішньої та зовнішньої політики, відносини між державою та суспільством, проблеми довкілля тощо. І всі ці глобальні проблеми настільки загострилися, що без них неможливо уявити сучасний розвиток світу, майбутнє людства. Однак однією з найважливіших є проблема тероризму. В умовах сучасного розвитку тероризм охоплює не лише економічний та політичний рівень, а й морально-етичні вимоги людства.

Тероризм - це соціально загрозлива діяльність, яка передбачає навмисне використання насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, кровопролиття, тортур, залякування населення та місцевих органів влади чи іншого втручання у життя людей. Ця міжнародна проблема може зачіпати як розвинені, так і відстаючі в економічному та соціальному розвитку країни з різними політичними режимами та урядами. Основна мета терористів - залучити до цих дій велику кількість людей.

Основна схожість усіх форм тероризму - насильницьке впровадження світогляду, ідеологій, моралі, політики, способу життя людям, загроза кровопролиття чи інших форм насильства як головного засобу досягнення цієї мети. Тероризм завжди незаконний, демонстративно не хоче нести покарання за закон, який він порушує. Терористи вважають себе прокурорами, судьями та карателями. Глобалізація та зростаюча інтернаціоналізація тероризму - це безперечні явища, з якими стикається людство сьогодні. Схвильованість політичних діячів у

світі щодо розвитку терористичної діяльності викликаний великою кількістю жертв терористів та великими матеріальними збитками. Останнім часом у Росії, Японії, Індії, Пакистані, Танзанії, Ізраїлі, Кенії, Аргентині, США та інших країнах зафіксовано людські та матеріальні збитки внаслідок терористичних актів.

У місцевих умовах терористичні акти характеризуються широким спектром ураження, відсутністю чітко визначених державних кордонів, співпрацею з міжнародними терористичними центрами та організаціями; жорсткий організаційний механізм, матеріально-технічне забезпечення; ретельний підбір учасників; наявність своїх агентів у правоохоронних органах та урядових установах; хороше технічне обладнання; наявність розгалуженої мережі таємних притулків, навчальних баз та полігонів.

Прогрес сьогоднішнього тероризму пов'язаний із: посиленням ролі релігії в наслідок осуду будь-яких ідеологій як в внутрішній політиці окремих держав, так і на міжнародному рівні; прогресом злочинності на інтернаціональному рівні з чого впливає активний і незаконний обіг зброєю, зокрема радіоактивними речовинами; вдосконалення світової інформації (мережа Інтернет), модернізація зброї; високий темп розвитку міст у всьому світі. Через падіння кількості політичних конфліктів у світі та відхилення великої частини держав від використання тероризму, як засобу тиску на міжнародній арені змусило професійних терористів шукати «призначення» у поліполярному світі. Становленню надзвичайно небезпечної ситуації сприяла інтеграція професійних терористичних громад із структурами організованої злочинності. "Співпраця" може відбуватися у таких сферах: терористичні групи виконують замовлення світової мафії, безпосередньо беруть участь у незаконному бізнесі та використовують ці зібрані кошти для фінансування своєї діяльності.

Прогнози на майбутнє: Тероризм не зникне найближчим часом. Причини – не нові. Все більш відкритий доступ до зброї. Ряд країн розробляють ядерну та бактеріальну зброю вже близько

ста років, яка поступово поширюється по всьому світу. Сектантський екстремізм посилюється. Якщо є людство, знайдуться люди, «екологи-відновники», які подумують приблизно так: «Якщо знищення вірусу віспи порушило екосистему, то чому б не відновити баланс шляхом відновлення вірусу? » Неважко перейти від таких ідей до безпосередньої практики. Ще у ХХ столітті тероризм завжди був груповим заняттям. Надалі терористами стануть особи чи дуже малі групи однодумців. Важко їх розпізнати, доведеться зачекати, поки вони не зроблять великої помилки, або виявляться випадково. Генезис сучасного міжнародного тероризму - це спроба злочинців отримати доступ до електронної війни, ядерної зброї та іншої зброї масового знищення. Американські аналітики ЦРУ вважають, що головною метою тероризму нового покоління є бізнес-центри з обробки інформації, особливо банківські комп'ютерні системи. Розвиток попиту на кредитні картки значно зменшив сферу застосування традиційних банкнот. Терористичний напад на великий банк може спричинити системну всієї фінансової системи розвинених країн, а отже, до недостатньої довіри до сучасних технологій на ринку країни. Основним наслідком такого відтоку стане банкрутство малих та середніх компаній, які напряму залежать від швидкості обігу, і остання фаза - банкрутство пошукових компаній. Основним результатом цієї мети стане скасування використання кредитних карток, безпрецедентний сумнів у їх надійності, швидка зміна світових цін на дорогоцінні метали. Найгірше, на думку радників, ядерний тероризм, який діє в системі незаконного експорту радіоактивних матеріалів, який ще небезпечніший. Нова вражаюча міжнародна злочинна організація STAR (Зірка) була заснована близько 1994 р. Також вірно, що покупцями цих самих ядерних матеріалів стають саме терористичні угруповання.

Боротьба з тероризмом: за останні 30 років склалася сучасна система багатостороннього співробітництва у боротьбі з тероризмом. На світовому рівні він діє під егідою ООН та його спеціальних сил, а саме ІМО, ІКАО та МАГАТЕ, на основі 11 універсальних угод та протоколів щодо боротьби з різними

формами тероризму на суші, у морі та в повітрі, спрямована на ефективну практичну взаємодію. А саме: зобов'язання припиняти теракти, нейтралізацію та затримання осіб, винних або підозрюваних у змові, обмін інформацією про прослуховування та взаємне використання максимальної юридичної підтримки. Табу терористичних актів у збройних силах регулюється міжнародним гуманітарним правом, що пояснюється створенням Додаткових протоколів 1977 р. До Женевської угоди 1949 р. «Про захист обітниць війни». На жаль, міжнародне право не завжди йде в ногу з новими викликами, які тероризм ставить перед людством. Не регулюються поки що справи про навмисне використання зброї проти громадянського суспільства. Ще одне не вирішене питання - відсутність міжнародного права для боротьби з тероризмом, який застосовую масове знищення. Вся світова спільнота підтверджу основний принцип: загальне засудження тероризму. Протягом останніх 10 років положення про протиправність тероризму були внесені до кількох документів ООН, таких як Декларація про ліквідацію міжнародного тероризму на 49-сесії ООН 1994 року.

Останнім часом велика боротьба ведеться саме на регіональному рівні. Як і очікувалося, європейський континент зібрав найбільший політичний та правовий потенціал. Європейська угода про запобігання терористичних нападів діє під егідою Ради Європи. З 1977 року це механізм спільних дій у боротьбі з тероризмом в Європейському Союзі (принаймні, у межах так званої групи Треві). Для інших регіонів консолідація співробітництва була закріплена в рамках Південноазіатської асоціації регіонального співробітництва (SAARC) та Організації американських держав (OAS).

Література:

1. Політологія для вчителя : навч. посібн. для студ. педагогічних ВНЗ / за заг. ред. : К. О. Ващенко, В. О. Корнієнка. – К. : Вид-во імені М. П. Драгоманова, 2011. – 406 с.

3. Соснін О. В., Воронкова В. Г., Постол О.Є. Сучасні міжнародні системи та глобальний розвиток (соціально-

політичні, соціально-економічні, соціально-антропологічні виміри): Навчальний посібник. – Київ: Центр навчальної літератури, 2015. – 556 с.

Подгурський А. А.

студент 4 курсу спеціальності «Політологія»
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ПОЛІТИЧНИЙ ВИБІР В ЛІБЕРАЛЬНІЙ ДЕМОКРАТІЇ

Сучасна демократична система, основана на ліберальній політичній доктрині, формувалась на європейському та північно-американському континенті протягом століть. Вона також стала результатом широких наукових дискусій. У конструюванні політичної доктрини лібералізму брали участь видатні теоретики та практики демократії, у працях яких закладено фундаментальні основи обґрунтування теорії політичного вибору як складової частини лібералізму та похідної від ліберальних політичних цінностей, головною з яких виступає свобода.

Дослідження політичної свободи, здійснене А. де Токвілем, дозволило інтерпретувати її як фундаментальну умову політичного вибору через зв'язок з ідеєю необхідності дотримання норм права та виокремлення специфічних видів свободи, які можуть конфліктувати. Для Токвіля політична свобода інтерпретується як гармонійне поєднання індивідуалістсько-комуналістських рис через встановлення паритетних відносин у стосунках «громадянин – держава». При цьому, А. де Токвіль вважає, що раціоналізація влади виступає однією з необхідних передумов реалізації у суспільстві «правильно організованої» свободи [1, с. 3-4]. Найліпшому інституційно-владному забезпеченню свободи сприяють